

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN ALBA
CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen nr.7, cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro e-mail: ccdab@yahoo.com

Nr .1079 / 21.09.2012

Casa Corpului Didactic Alba anunță desfășurarea

SIMPOZIONULUI ANUAL

„A fi dascăl astăzi ”

EDIȚIA A IV A

05 octombrie 2012

TEMA SIMPOZIONULUI:

„Cadrul didactic – promotor al reformei educaționale”

INSTITUTII PARTENERE

UNIVERSITATEA “1 DECEMBRIE 1918” ALBA IULIA
CONSILIUL JUDEȚEAN AL JUDEȚULUI ALBA
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI ALBA
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ ALBA

LOCUL DE DESFĂȘURARE:

Casa Corpului Didactic Alba

SCOPUL:

Creșterea numărului de cadre didactice capabile să realizeze un sistem educațional stabil, echitabil, eficient și relevant pentru comunitățile în care trăiesc și lucrează.

Inițierea unui dialog între cadrele didactice ale județului referitor la eficiența învățământului în spațiul autohton, cu referire la modalitățile practice prin care participarea la diversele proiecte derulate a influențat calitatea și performanțele elevilor și absolvenților. Dorim ca aceste performanțe și calități să fie vizibile în creșterea calității vieții comunității din care provin acești elevi. Considerăm că o „performanță” și o „calitate” care nu este utilă celor care investesc în ea nu poate fi considerată ca atare într-o țară aflată în criză, care are probleme în a-și realiza propria bunăstare economică pentru poporul său.

GRUPUL TINTĂ: simpozionul se adresează tuturor cadrelor didactice și elevilor din județ preocupați de eficiența învățământului în spațiul autohton.

TEMATICĂ

1. Reforma educațională ieri, azi și mâine!
2. Reforma educațională: abordări europene și românești.

3. Reforma educațională și profesia didactică.
4. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale comunității, părinților, cadrelor didactice și elevilor de a contribui la realizarea Reformei educaționale actuale. Colaborarea cu familia și alți factori educativi, competențe interumane necesare.
5. Reforma educațională și nevoile comunității.
6. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice în sprijinul Reformei educaționale în România.
7. Reforma educațională și motivația învățării.
8. Reforma educațională în contextul local. Concordanța dintre reforma educațională și nevoile comunității românești. Activități curriculare și extracurriculare în contextul local utile implementării reformei educației.
9. Transformarea Reformei educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.
10. Exemple de bună practică, activități derulate, opinii etc.

SECTIUNI:

- Opinii privind eficiența reformei în procesul instructiv educativ.
- Modalități de eficientizare a reformei învățământului în contextul local.

CONDIȚII DE ACCEPTARE A LUCRĂRILOR:

Lucrările cadrelor didactice trebuie prezentate în formă scrisă și pe suport electronic, îndeplinind condițiile de tehnoredactare cu diacriticele limbii române, cu caractere Times New Roman de mărime 12, formatul paginii A4 cu marginile setate la 2 cm sus, jos, dreapta și 2,5 cm la stânga, astfel încât lungimea materialului să fie de minim 2 pagini și maxim 5 pagini. Titlul va fi scris cu majuscule (Times New Roman, caracter 14, Bold, centrat). La 2 rânduri de titlu se va scrie autorul sau autorii și instituția (Times New Roman, 12). La două rânduri de numele autorului se începe scrierea textului (Times New Roman, 12).

Pe același CD cadrul didactic va pune și prezentarea Power Point pe care o va folosi în timpul prezentării lucrării, aceasta să aibă maxim 15 slide-uri.

În cadrul materialului alcătuit, referințele se dau cu notă de subsol, iar la finalul lucrării va fi din nou prezentată întreaga bibliografie folosită.

NU SE PRIMESC LUCRĂRI FĂRĂ SPECIFICAREA BIBLIOGRAFIEI UTILIZATE (MINIM 3 TITLURI).

NU SE ACCEPTĂ DECÂT LUCRĂRI CU CARACTER PRACTIC APLICATIV, lucrările strict teoretice nu vor fi luate în considerare și nu vor putea fi prezentate.

LA FIECARE LUCRARE NU SE ACCEPTĂ MAI MULT DE 2 COAUTORI.

Lucrările se pot trimite pe adresa de mail ccdab@yahoo.com sau la sediul Casei Corpului Didactic până la data de 30 septembrie 2012, specificând la subiectul mesajului sau pe plic „Pentru simpozionul din 05 octombrie 2012”.

În funcție de numărul participanților veți primi detalierea programului de desfășurare a simpozionului și a locației acestuia dar nu mai târziu de 03 octombrie 2012.

Toți participanții vor primi diplome de participare și CD-ul simpozionului cu ISSN, pe care sunt încărcate toate materialele prezentate pentru care avem acordul autorilor.

Director CCD Alba,
Prof. Deák-Székely Szilárd Levente

SIMPOZIONUL JUDEȚEAN
A FI DASCĂL ASTĂZI

*“CADRUL DIDACTIC – PROMOTOR AL REFORMEI EDUCATIONALE” – ediția IV
<<Învățământul ar trebui astfel conceput încât ceea ce oferă să fie perceput ca un dar neprețuit și nu ca o datorie apăsătoare. În materie de fizică (și nu numai n.a.), primele lecții ar trebui să nu conțină decât ceea ce e experimental și interesat de văzut. Școala ar trebui să-și propună obiectivul ca tânărul care pleacă de acolo să aibă o personalitate armonioasă, nu să fie un specialist.>> (Albert Einstein).*

Starea învățământului actuală este rezultatul multor acțiuni pripite. Probabil că singurul lucru bun ce s-ar putea face în acest moment ar fi un moment de reflecție asupra ceea ce s-a realizat, cauze și efecte, și nu în ultimul rând care este profilul de absolvent de care România are nevoie. Decât schimbări haotice care să mai distrugă și ce a mai rămas bun e preferabil să se mențină, deocamdată, învățământul încă într-un conservatorism „toxic”.

Învățământul este o problemă extrem de serioasă și o dezbatere publică nu ar rezolva-o, chiar dacă criteriul esențial al democrației ar fi respectat.

Este necesară o analiză de sistem, făcută de specialiști și un studiu de durată, apoi o decizie politică. Orice măsuri pripite au consecințe de multe ori greu de remediat, dacă nu chiar imposibil. Schimbările de ștafetă, firești într-un stat democratic, la conducerea organismelor care decid, la noi, au avut și efecte nedorite... Faptul că se utilizează tot mai mult limbajul de lemn, este un semnal a unor situații extrem de critice, probabil fără ieșire, și cei care îl folosesc își caută variante de scăpare pentru niște decizii care s-ar putea dovedi în timp incorecte sau poate dezastruoase. Așa că sunt de înțeles ezitățile celor care decid.

În acest moment, este evident că, este nevoie de o privire critică asupra trecutului învățământului românesc pentru a identifica soluții viabile pentru prezent și viitor care s-au dovedit, până nu demult, că sunt simple, eficiente, cinstite și cu efect pozitiv. În acest moment, datorită crizei actuale, societatea românească este pregătită să recunoască că trebuie să facă acești pași de autoanaliză și îndreptare. La fel ca după alte revoluții, din alte țări, și din alte momente istorice, care au avut momentele postrevoluționare de autoanaliză și îndreptare pe un curs firesc de dezvoltare social –economică a societății; și la noi a venit timpul ca intelectualitatea românească să lase țara să intre în cursul firesc, cu toate că noi intelectualii iubim foarte mult încă formele fără fond, și organizarea în Mari Familii (clanuri) ca formă de democrație primitivă. Curajul de a ne asuma responsabilitatea că realizările pe care le vedem în jurul nostru, așa cum sunt ele, nu sunt altceva decât rezultatul cumulat al eforturilor intelectualilor români, va duce la convingerea că tot noi de aici, din interiorul țării, trebuie să acționăm pentru a depăși aceste momente istorice.

Adeseori de-a lungul istoriei, în ultimi mii de ani, oamenii acestor locuri au avut momente grele și au făcut marii eforturi pentru a dăinui ei și urmașii lor:

- în ultimii 2000 de ani afirmarea identității a fost obstrucționată de armatele străine integratoare;
- în ultimii 200 de ani li s-a negat originea și continuitatea autohtonă, obligându-l să-și ia origini de împrumut;
- în ultimii 20 de ani li s-a negat dreptul de a avea un loc de muncă onorabil și decent în țara lor. Au fost convinși să-și pustiească țara (începând cu agricultura, apoi industria etc.) să vândă tot ce a putut vinde și să plece ca migratori prin țări străine unde au cunoscut mizerie, dispreț, umilințe și tratament inuman pentru a fi reeducați și reformați numai buni pregătiți pentru integrare. A ajuns să fie așa de disprețuiți și umiliți încât printre străini să le fie frică și rușine de originea lor, deci integrați;
- în ultimii 2 ani li s-a negat dreptul la dreptate, egalitate și fraternitate cu ceilalți cetățeni europeni.

Unele țări solicitând deportarea cetățenilor români înapoi în România. În fruntea acestora se află chiar Franța, stat de referință privind modul cum trebuie apărate libertățile și drepturile omului,

și care înțelege că înainte de toate trebuie să-și apere interesele propriilor cetățeni; și după cum spun demnitarii francezi „Franța este un stat suveran și înțelege să-și manifeste suveranitatea”. Franța fiind un „stat mare” are pretenția respectării propriei politici în Europa, iar președintele Franței nu poate permite ca „țara sa să fie insultată” .

Și România este un stat suveran și trebuie să înțeleagă și cetățenii acestei țări să-și manifeste suveranitatea, și să-și apere propriile interese. Într-adevăr în țară situația nu este mulțumitoare, situația economică, lipsa locurilor de muncă, criza socială etc. Situația este extrem de grea îndeosebi pentru tineri, care au ajuns ca peste 50% din ei (tinerii de 15 ani) să fie analfabeți funcționali, astfel încât să le lipsească cele mai elementare „unelte” pentru a reuși în viață onorabil.

Ne-am pus mari speranțe în frații noștri vestici, în sprijinul european, în fondurile europene, dar și aici realitatea financiară ne spune că mult mai mult dăm Europei decât primim înapoi ca ajutor!

Și acum, ca de altfel în alte dăți trecute, va trebui să facem eforturi pentru a depăși aceste momente social-economice nefaste, să avem în vedere ca exemple alte țări ale Europei de Apus, și să ne construim propria identitate social-economică, în acest spațiu geografic, fundamentată pe propria cultură și civilizație.

Azi, mulți dintre noi, ne punem numeroase întrebări: Cum de s-a putut ajunge aici? Cum de mamele-și lasă copii și să plece la mii de kilometri la lucru? Cum de o țară bogată în resurse nu-și poate hrăni proprii fii? Cum de nu mai putem instrui și educa generațiile de copii în folosul lor și a țării lor?

Sunt întrebări grele a căror răspunsuri nu ocolesc intelectualii români și nici învățământul românesc. Oare ce valori și standarde europene am dorit să atingem după 1989 dacă noi, în conformitate cu ideile noastre intelectualiste de racordarea societății noastre la anumite valori europene, ca specialiști, am impus ca:

- economia României să o ruinăm și să fie oferită investitorilor străini;
- să se creeze un puternic curent educativ – formativ ce a minimalizat tot ceea ce este autohton;
- românii să fie instruiți să plece în străinătate să se atașeze spiritual pe acolo pe unde ajung;
- părinții să-și părăsească copii pe la case străine, și să-și găsească un job undeva la mii de kilometri de familie!!! Ce ar mai putea urma după acțiunea de destrămarea familiilor?

Toate acestea au fost produsul **valorilor cumplite de cosmopolitism**, adevărate tsunami social-economice, în limbă și mentalitate, în spațiul autohton, ca urmare a eforturilor intelectualilor de a servi anumite interese de moment, străine dezvoltării economice autohtone. Tinerii au fost învățați că în altă parte e mai bine ca aici, că e mai bine să plece și să caute să obțină o slujbă în altă parte. În școli învățarea limbilor străine a devenit o prioritate, au fost inițiate, inventate, diverse activități pentru a se impune cosmopolitismul. S-a reușit impunerea principiului: „ce este străin este mai grozav mai valoros”; și că tot ceea ce avem trebuie să fi fost luat cândva de la străini, noi nu avem și nici nu putem avea în specificul național lucruri bune! Economic, forța de muncă a fost împinsă peste hotare, rămânând o țară ruinată economic, populată cu pensionari, copii și bugetari.

Ca urmare a ideilor noastre ale intelectualilor de reformare a agriculturii, industriei, băncilor, comerțului, transporturilor, armatei, sănătății etc. cu ajutorul investitorilor străini am realizat o anumită racordare la valorile europene...; racordare care a dus la o succesiune de transformări social-economice, pe care le cunoaștem, obligând populația României să emigreze pentru a-și câștiga existența de multe ori în condiții mai mult decât umilitoare. Rezultatele social-economice sunt dezastruoase pentru cetățenii României și în primele rânduri sunt suportând consecințele de: copii, pensionarii, intelectuali și bugetarii.

La fel și-n învățământ în timp s-a produs o rupere de realitate. Școala a început să se confrunte cu o puternică decadere morală și de identitate. Exemplele de „succes” din mass-media sunt cele după care se ghidează tot mai mulți elevi! Vechile culturi ale școlilor sunt zdrobite de

exemplele „de succes” construindu-se noi culturi școlare de o moralitate inadecvată tradițiilor autohtone. Se pune o întrebare firească: Ce fel de generații vom avea peste 10-20 de ani, dacă noile culturi școlare cu o anumită moralitate, ce ne distruge ca popor, prinde rădăcini în unitățile de învățământ?

Ani de zile o parte din specialiștii, din forurile competente au fost preocupate de reformarea învățământului impunând o școală scolastică cu consecințele corespunzătoare: analfabetismul funcțional și lipsa educației pentru a munci, pentru a crea un produs de valoare în comunitatea aceasta. Astfel că după ce a fost reformată: agricultura, industria, transporturile, armata, sănătatea etc. s-a trecut și la învățământ. O dovada certă a evoluției pe căi greșite reformei în învățământ este și faptul că s-a reușit să se depășească procentul de 50% de analfabeți funcționali. Consecvența cu care specialiștii implementau reformele a produs îndepărtarea soluțiilor propuse de realitate ajungându-se ca specialiștii să fie preocupați de modelele lor super-extraordinare, iar realitatea de evoluția ei spontană. Unii specialiști, cu putere de decizie, nu au reușit să înțeleagă că pentru acest popor a existat și există un adevăr istoric și actual care-i folosește pentru a-și asigura prosperitatea economică chiar în condiții vitrege. Prin acțiunile intelectualiste, uneori în situația de a fi ideologi de serviciu și formatori de opinie, nu s-a conștientizat că suntem în primul rând specialiștii plătiți de comunitate să o ajutăm să-și rezolve eficient problemele adaptării culturale la mediu, nu să-i distrugem cultura oferindu-i alte produse care produc haos îndeosebi în normele de comportament. Eforturile unor intelectuali de a găsi origini străine la tot ceea ce este autohton, iar dacă nu se poate de a le trece în uitare înlocuindu-le cu altceva străin au fost demersuri care nu au răspunde comenzii sociale, pentru care au fost plătiți, și au determinat o anumită neîncredere în intelectuali.

Realitatea ne spune că de foarte mult timp este ceva greșit în esența educării și formării acestui popor, că noi, de-a lungul istoriei, rareori am putut construi ceva durabil, iar dacă totuși cineva reușea să încropească ceva, foarte repede se găseau mulți care să denigreze, să dărâme și să risipească?

Remarcabil, în sens negativ, este mobilitatea demersului didactic în funcție de vremelnicii stăpânitori. Această mobilitate nu a permis formarea unei școli trainice la care generații și generații de dascăli și discipoli viitori dascăli să construiască. Demersul didactic nefiind bine esențializat era supus fluctuațiilor vremii încât mesajul dascăl discipol era prea adesea fals, inutil sau chiar nociv.

A fi dascăl azi poate că înseamnă în primul rând capacitatea de a identifica un demers didactic viabil în timp, indiferent de fluctuațiile politice, un demers didactic al cărui fir roșu trece peste secole, un demers didactic ce poate să construiască o școală (curent instructiv educativ) autohtonă. Școala trebuie concepută ca o construcție ideatică a generații și generații succesive de cadre didactice, construcție prin care entitatea cadru didactic-discipol duc mai departe o filozofie a școlii, o cultură a școlii, îmbunătățind-o an de an. Construcția ideatică a predecesorilor, construcție a cărei continuitate trebuie gândită pe mii de ani.

Școala trebuie înțeleasă ca un „*cadru organizatoric și ideatic care asigură predarea în generație a unei activități creative într-un domeniu dat, permițând perfecționarea din generație în generație a domeniului până când acesta se poate exprima prin exponenți de excepție. ...Fiecare profesor creștea prin elevul său, care, la rândul-i, ridica deasupra lui un alt elev și tot așa. Când a dispărut cadrul (cadru organizatoric care să permită continuitatea), școala s-a prăbușit, iar vânturile vremii au îngropat sub nisipurile cotidiene ceea ce părea un izvor viu. Izvorul s-a pierdut definitiv, dar școala, prin contribuția sa, a rămas în istoria domeniului. ...Toți marii corifei sunt fructul unei școli, al arborelui pe care cineva l-a plantat, l-au îngrijit pe rând alții, până a înflorit și a dat în rod. Deci, corifeii nu se pot forma decât în școli. Fără corifei, un domeniu local, național sau mondial devine stupid, necreativ și împotmolit în propria-i colmatare.*” (Prof. dr. Gavril CORNUȚIU Școlile și medicina, : Viața Medicală, 11 Iunie 2010).

Realitatea actuală ne aduce în prim plan o școală în care s-a pus accent pe componenta materială (dotări etc.) diminuându-se partea spirituală. Rezultatele obținute nu sunt proporționale

cu dotările materiale, ci au chiar scăzut calitativ și cantitativ odată cu diminuarea părții ideatice și a culturii școlare. Este evident că este nevoie de o redefinire a școlii în primul rând ca parter ideatică cu o continuitate peste generații.

Complexitatea vieții politice europene, și nu numai, constituie un izvor de factori ce modelează un anumit tip de demers didactic european ce trebuie:

a) să respecte deciziile politice, linia politică în vigoare. Dar să aibă în vedere și inevitabila evoluție a Comunității Europene și Mondiale în viitor și să facă corecțiile necesare. Instructiv, sugestiv și demonstrativ în acest sens a fost viabilitatea altor diverse orientării în vremurile apuse, dar mai ales ușurința cu care au fost șterse de timp din politica școlară. Așa că să respectăm și realitatea frământatului spațiu pontic și să avem înțelepciunea de a construi un demers didactic adevărat și viabil în orice conjunctură istorică, bazat pe valorile spirituale și morale care cu toate nedreptățile istoriei s-au păstrat în tradițiile transmise din generație în generație, până în prezent. Creațiile autohtone cu unele cu vechime de milenii sunt tezaure de înțelepciune ce vorbesc despre știință, credință, cinste și omenie, dreptate, armonie cu natura încă din cele mai vechi timpuri;

b) să stăvilească pierderea identității naționale. Să combată <<Antiromânia și cea conștient aservită, plătită, dar și cea neștiutoare și inconștientă>>(I. Hăntulescu);

c) să identifice ce este util individului și comunității noastre, pentru ca acestea să-și poată continua existența. Să diminueze pe cât posibil frustrările ce apar ca urmare a efectelor reformei;

d) să protejeze mediul rural, să apere țărâtimea ca și clasă socială și ca păstrătoare de neclintit a vechii culturi. Să se opună pustiiri satelor prin desființarea școlilor de la sate și transformarea copiilor în navetiști;

e) să combată mesajele directe sau subliminale privind demnitatea individului care au efecte dezastruoase.

f) << educația tinerilor în spiritul național, al respectării valorilor și tradițiilor străbune, al dialogului cu celelalte națiuni și culturi să fie o prioritate și să fie sprijinită prin măsuri concrete>> din Rezoluția celui de al XII-lea Congres al Spiritualității Românești.

În prezent, în contextul actual european când probabil aproape mai este un pas până la deportarea în forță a cetățenilor români înapoi în România, într-o Românie ruinată economic, în care << Poporul român are nevoie de regenerare, dar mâine – poimâine nu vom avea din ce renaște aici, că ne înghite cosmopolitismul>> (general. M. Chelaru) în fața dascălului autohton se ivesc noi cerințe specifice ce:

- să aibă în vedere finalități concretizate prin educarea și formarea unor intelectuali capabili să povățuiască poporul ca să prospere în țara lui, să aibă un loc de muncă decent încât să-și poată permite să aibă o familie normală;
- să reconstruiască ce s-a distrus;
- să refacă legătura dintre popor și intelectuali;
- să readucă în școli respectul față de teritoriului pe care-l locuim și oamenii care-l populează;
- să scrie o istorie în care adevărul istoric să-i învețe pe tineri să fie stăpâni la ei acasă;
- să dea încredere națiunii nu să i-o submineze;
- să fie inițiatorii, promotorii și catalizatorii proceselor care pun în valoare resursele națiunii din care și noi dascăli trăim.

Este evident că există la oamenii acestui popor, ce provin din lumea satului, un anumit caracterul unitar și ancestral, bine ancorat în acest spațiu de trăinicia, forța acestora de a deveni prosperi, chiar în condiții vitrege!!! Tot acest caracter unitar ancestral s-a dovedit de-a lungul istoriei un factor de armonie între diversele etnii – în absența unor perturbații externe. Și să sperăm că probabil și acum este valabil ceea ce spunea pe la începutul secolului XX dr. Ștefan Marinescu „*neamul nostru se împrosperă mereu cu ființe curate, venite de la brazdă, din sânul naturi, dătătoare de corp sănătos și de minte sănătoasă*”

Dascălul azi: pornind de la adevărul, ce până în prezent a fost valid de-a lungul istoriei, că autohtonii au un puternic și bun simț ancestral de a se mobiliza în momentele grele - simț ce-și

are trăinicia în cultura lor autohtonă de o vechime de foarte multe milenii - intelectualitatea autohtonă trebuie să-și înțeleagă menirea de slujbași a acestui popor, de a participa la construcția edificiului autohton în spiritul și mentalitatea locului, de a le identifica oamenilor elementele de unitate și de a le utiliza în scopul prosperității acestuia.

Dascălul azi trebuie să înțeleagă că învățământul și comunitatea românească, acum, au problemele lor specifice a căror rezolvare este posibilă prin soluții autohtone. Diversitatea formelor de învățământ în Uniunea Europeană este o dovadă clară că fiecare țară caută forma ce i se potrivește cel mai bine, specificului ei și adoptă legi încât:

- învățământul (și educația) să fie apărător al valorilor comunității care-l plătește;
- educația să fie în spiritul valorilor tradiționale, să cimenteze unitatea populației; învățământului revenindu-i sarcina de a educa tineretul de a fi un practicant al acelor valori specifice locului;
- să promoveze în instituțiile de învățământ principiile de protecție a specificului național.
- să dezvolte personalitatea copiilor în mediul favorabil lor;
- să stopeze inițiativele de import haotic de:
 - sinonime inutile și aiurea grefate;
 - obiceiuri și tradiții inadecvate specificului național.

Dascălii azi și de aici, la fel ca alți semeni de ai noștri din alte părți ale Europei, trebuie să construim un cadru educativ instructiv care să ofere oportunități individului dar și comunității care-l finanțează. Neglijarea interdependenței dintre individ și comunitate duce la conflicte, nemulțumiri, frustrări. Evitarea situațiilor conflictuale este benefică tuturor partenerilor și realizabilă printr-un demers didactic preventiv. Pentru a fi preventiv acesta nu trebuie să producă haos, ci să pornească de la propria noastră cultură, de la nevoile sociale în viziunea egalității în marea familie europeană. Trebuie să asigure echilibrul între componenta protectoare (conservatoare de păstrare a specificului național) și componenta cosmopolitistă (firească a evoluției civilizației umane în care și cultura noastră este parte). În loc să ne pierdem vremea cu împrumuturi haotice, ar fi mai util să ne aplecăm cu luare aminte la ce au făcut pentru învățământ înaintașii noștri buni cunoscători ai însușirilor neamului autohton: IM. Clain fondatorul Școlilor Blajului, Toma Cocișiu un fondator al Școlii active, Spiru Haret organizatorul învățământului național, fostul ministru al învățământului Mircea Malița și alții. Toți aceștia, cu toate că au trăit în epoci cu mari presiuni externe, s-au <<racordat la principalele curente culturale ale vremii dar într-un mod creator în orizontul propriei tradiții românești și răsăritene>> (extrapolând ce spunea G.Barta). Au înțeles că ei formează autohtoni, în spirit autohton, în limba autohtonă, pentru comunitatea autohtonă.

A fi dascăl azi presupune și a ști că predarea- învățarea –evaluarea- studiul individual – formarea continuă - gestionarea eficientă a timpului elevului pentru a satisface nevoia intrinsecă de a ști este rezultatul unor procese complexe de cunoaștere necesară adaptării la mediu, menținerii demnității personale și utilității acțiunilor, care în afara contextului comunității, sunt fără sens; pentru că derularea acestora cere din partea comunității mari eforturi materiale și financiare.

Se știe că reușita individului în procesul de adaptare la mediu este condiționată în mare măsură de cunoașterea particularităților populațiilor cu care conviețuiește sau se învecinează. Așa că în loc de preocuparea depășită de direcționare a multiculturalismului spre zone aflate peste mări și țări, ar fi mult mai benefic dacă am avea în vedere mediul înconjurător României, și armonizarea cu acest mediu. Prioritar în acest sens ar fi activitatea extracurriculară de cunoaștere și de învățare a culturii și limbii vecinilor noștri: bulgari, sârbi, maghiari, ucraineni etc. Și nu în ultimul rând activității în cooperare cu elevii și cadrele didactice din Basarabia. O inter-cunoaștere între vecini din punct de vedere sistemic va fi un factor esențial de progres și armonie din toate punctele de vedere și mai ales economic. Ca urmare nu putem să nu vedem cât de important este ca: ***intelectualul să fie apropiat de mentalitatea poporului pe care-l păstorește, să-i cunoască valorile, să nu fie creator de confuzii.*** În consecință, demersul didactic, programele școlare, obiectivele, conținuturile și evaluările sunt de maximă importanță pentru soarta comunității prin tipul de intelectual pe care-l pot produce și care mai târziu, aflat

în slujba comunității prin activitatea sa, ca urmare a pregătirii anterioare, va fi util comunității care l-a format sau , dacă greșim, nociv propriei comunități.

A fi dascăl azi presupune conștientizarea importanței evaluării și a efectele sociale a acesteia pe durate lungi : Cine o face? Cum o face? Pentru cine?, pentru că, **evaluarea**, este pârgă prin care se poate manipula modul de a gândi și a se comporta a generații și generații de absolvenți tot restul vieții, cu influențe majore când vor fi părinți asupra copiilor lor. Acesta este un punct vulnerabil al învățământului românesc.

Pornind de aici, pentru a trăi bine, a fi dascăl azi presupune un demers didactic ce să fie reșezat pe un fundament trainic ancorat în propria cultură pe un sistem de valori care să formeze absolvenți cu atitudini umane folositoare acestui spațiu geografic, ce să aibă motivația necesară realizării prosperității economice autohtone.

A fi dascăl azi „în aplicarea științelor pedagogice prioritar este salvarea tinerelor vlăstare de la destinele tragice și nu frumusețea modelelor promovate.” G. Cornuțiu,

A fi dascăl azi presupune și o anumită moderație în promovarea unor „noutăți progresiste” în școală pentru că „*presa, internetul, prin coborârea nivelului de comunicare cu masele pot brui direcțiile de progres ale societății*”.(Gavril Cornuțiu, Sociologie pentru medicină, Ed. Universității din Oradea, 2008.)

A fi dascăl astăzi în România pentru România ca stat suveran, parte a Uniunii Europene, este mai mult decât un dascăl oarecare, pentru că: ieșirea din criza cu care se confruntă România posibilă numai cu ajutorul intelectualității care să poată identifica soluții viabile și să le poată aplica în spațiul autohton.

Este mai mult decât evident că încă nu se cunosc soluțiile dorite, ca urmare simpozionul prin tematica sa se ancorează în realitatea noastră și în nevoile actuale ale țării.

În secolul al XVII-lea umanist olandez Erasmus spunea “ *Viitorul unei națiuni este hotărât de modul în care aceasta își pregătește tineretul*” , deci dascălul are nevoie de un demers didactic ce să aibă în vedere viitorul națiunii...

Profesor metodist CCD Alba
Jude Laurențiu

FIȘA DE ÎNSCRIERE

SIMPOZION JUDEȚEAN CU TEMA:
A FI DASCĂL ASTĂZI

“CADRUL DIDACTIC – PROMOTOR AL REFORMEI EDUCAȚIONALE”
5 octombrie 2012

NUMELE ȘI PRENUMELE.....

TELEFON FIX / MOBIL (personal).....

E-MAIL.....

ȘCOALA.....

ADRESA ȘCOLII

TELEFONUL ȘCOLII

LOCALITATEA.....

TITLUL LUCRĂRII.....

TAXA DE PARTICIPARE: 5 RON

Data,

Semnătura,

Completarea tuturor spațiilor este obligatorie.

Dacă pentru lucrare sunt doi autori, ambii își notează datele pe aceeași fișă de înscriere!

Vă mulțumim.